

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

9. Dies Aprilis. Deus sic curat unum quemque nostrum, velut solum curet;
& sic omnes, tanquam singulos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Aprilis.
in lenoc-
ni fulgor,
; tenebris
caligine
erræ, fuc-
objectisque
& Divinis
in famili-
ue doli, in
nscriptio-

Aprilis. *Tessera.*

267

merita Christi, perfectiones Dei; ac ipsum denique rebus omnibus postponit Deum. In hoc unum intendunt filii hujus saeculi; ut spernant illa, quæ pertinet per omnium perpetuitatem saeculorum: satis est, si hic turgeant fastu, & polleant auctu memores illius:

Astu vincit homo, cuncta creata solo.

9. DIES APRILIS.

Deus sic curat unum quemque nostrum, velut solum curet; & sic omnes, tanquam singulos. *S. August. l. 2. Confess. cap. 11.*

Sollicitudo .I
nimia in
tempora-
libus.

A Stutiam subsequitur Sollicitudo, quæ tunc prudenter oppositur, dum totam Rationem absorbet excessu cogitationum de rebus temporalibus. Quid te angit, immo sollicitat sollicitudo; cum tantum tibi uni invigilat tota Dei providentia, ac si in tota rerum universitate esses solus? scilicet Rex, qui omnibus providet, qui sibi sunt à manibus, pedibus; à literis, ministris, colonis, agasonibus, mancipliis; immo falconibus, canibus, equis, felibus; Filium suum unigenitum, unigenitum, Regni heredem, sceptri successorum; quem unum gerit in oculis, alit in fibris, habet in delitiis, destituet rebus ad vitam necessariis? Expende hodiernæ diei tessera, & mitte de rebus perituis curam superfluam. Sed una est hominum sollicitudo: nescio, an deploranda Heraeliti fletu,

an

an explodenda Democriti risu? quæ tota vergit ad terram, & quæ sunt terræ; ad corpus, & quæ sunt corporis. Pro quæstu pecuniæ labor maximus, cui liber est levis: pro auctu Gratiæ, labor minimus, cui vis est gravis. (a) *O gravis corde!* verè excordes, vœcordes. Septem annos impendimus pro politioris literaturæ scientia: vix totidem dies, pro excolenda & expianda conscientia. Litigamus pro umbra asini: vix ad diem laboramus pro regno Dei. Ubi agitur de re nauci, ut omnia perspiciamus, sumus culis Lincei; ut laboremus, manibus Centimini; ut curramus, sumus pedibus Mercurii. Ubi agitur æternitate fœlicitatis, sumus toto & corpore & animo paralytici, tepemus, languemus, jacemus, dedemus.

II. Quæ negligi sine periculo poterant, certe quærimus: quod apprimè curandum erat, contemptim negligimus. Ut sit fertilis ager, ut domus composita, ut officiosus servus, ut sollicitus procurator, ut splendida vestis, ut nitidus equus, ut pulchra uox, ut compta ancilla, ut cultum corporis, nemo non strenue laborat: ut sit cultus animus, cur non tantum est postrema, sed nulla. *O cives, cives, quærenda pecunia primum, virtus post nummos:* sic erit hodie, sic erit Flacci sæculo: sic erit temporibus nepotum, & pro nepotum. Sed (ut res erunt, indies pejora conjicio quamvis jam pejora vix possum nedum timere, sed fingere) certè sic vivitur: eoque criminum, ac furorum ventum est, ut procedi ulterius sine publico præcipitio non possit. Nunc, nunc impletum est quod Satyricus ante tempus dixerat. *Omne in præ-*

(a) *Psal. 4. 3.*

Aprilis.

Tessera.

269

pitio vitium stetit. Enitimus tamen pro viribus, ut semper aliquid accedit vesaniæ, & malitiæ: nec unquam à Majoribus traditæ licentiaæ si bus contenti erimus. Nunquam committemus, ut mentitus videatur Horatius, ubi ait: *Ætas parentum peior avis tulic nosneiores, mox daturos surgentem vitiosorem,*

III. Certè si duodecimam partem curæ quam impendimus, ut pistor nobis bonum panem faciat, impendissemus pro nobis, ipsi jam pridem boni essemus, ut de annulis, de calceis, de calamistris fileam. Sic est proculdubio, sic erit: semper curabuntur supervacanea, semper negligentur necessaria. Nos reformidamus pati pro veritate in salutem, quæ alii affectarunt pro veritate in perditionem. Nauseamus ad antidotum, & inhiamus ad toxicum. Percurre amplissimarum civitatum vicos, considera artes humanæ industriâ excogitatas, animadverte ingenia, solerter, perspicaciam, & quære, quid sibi velint earum artium auctores: & vero verius reperies omnino oleum in nocturnis lucubrationibus, omnem operam in diurnis laboribus, omnem industriam in studiis, omnes nervos ingenii in excogitandis artibus expendi, ut eam hac vita mortali conquirantur, quæ sunt mortalia, fluxa, caduca, peritura: pro æternis, cœlestibus, Divinis, non tantum nullus est labor, sed nec desiderium laboris. Nunquam feriantur nostræ studia, ut comparentur etiam nobis noxia. Audiat hîc vox S. Gregorii: (a) *Filiij hujus seculi, pro temporali gloria usque ad mortem desudare appetunt; pro spe perpetua, nec parum quidem laborare subsistunt. Pro terrenis lucris quaslibet injurias tolerant:*

5

(a) l. 19. Man. c. 16.

Et pro cœlesti mercede, vel tenuissimi verbi ferre contumeliam recusant. Cave ab his futilebus curis, non consenescas, & incanescas nugis; quia ut Poëta,

Cura facit canos, quamvis homo non habet annus.

10. DIES APRILIS.

Primum scientiæ vestibulum, scire quod nescias. *S. Fulgent. Mytholog.* I.

Ignoran-

I.

Intra vitia, quæ oppugnant Hu-

tia.

dentiam, claudit agmen; ex quo, velut ex equo Trojano, egreditur

malorum agmen, Ignorantia. Quidni in eam, utin quoddam inauspicatū portentum Satyricè invehat cum Satyrico Misoponero. (a) *Apage à me omnia, quos sacrificum illud monstrum, Ignorantiam dico. stupefacit, quibus oculi sunt instar talpæ, velo obducti, aures surdi, garrulitate obtusa, nares lutulentis animalia obesa. Scarabæi gustatus assiduo fimo vitiatus, et stupidus torpido frigore tactus ostreorum.* Quàm multi hoc exitiali Ignorantiæ morbo laborant! si quid illa sit, quæras, intelligere, non erit labor. Auctore Platone (b) *Inscitiae est, quando quis falsa opinione decipitur, circæ res plurimi faciendas. Quis, quantumcunque sit ingenii subdilis, ab hoc malo est eximius? si aves augustum subire scientiæ sacrarium, hæc tibi sit prima lectio, in ejus vestibulo scire, te nihil scire. Ignorantia tamen est vulgaris, ut non tantum occupet vulgus, & plebeia capita, sed mundi Oracula, & ingenio-*

(a) In Satyr. c. 5. (b) Protagon. p. 248.